

man skønner, at den højtærede Handelsminister og dermed hele Regeringen stiller sig overfor de Forslag, der her foreligger til Behandling. Jeg havde oprigtig talt troet, at den højtærede Handelsminister vilde kavere for de Forslag, der foreligger her, til Ratifikation af de tre Konventioner; men jeg hører nu, at dette ikke er Tilfældet, den højtærede Handelsminister har, efter hvad jeg skønner, endnu ikke taget noget Standpunkt dertil. Dermed maa jeg ogsaa antage, at Udvalgsbehandlingen kun bliver en Proforma-Behandling, at det ikke er Meningen, at Lovforslagene skal vedtages, men at det hele kun er en tom Demonstration.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg skal kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem beklagede til at begynde med, at Regeringen havde valgt den samme Fremgangsmaade her som overfor de foregaaende Henstillinger eller Konventioner, som vi har modtaget fra Folkeforbundet. Han beklagede i særlig Grad, at Regeringen ikke tog Stilling hverken for eller imod. Jeg synes, at Regeringens Stilling i saa Henseende netop er den ene rigtige; thi her staaer Regeringen netop som et Mellemed mellem Danmark og Folkeforbundet, og det er Regeringens Pligt i Henhold til Folkeforbunds-traktaten at forelægge for de kompetente Myndigheder disse Henstillinger og Konventioner, og det er disse Myndigheders, altsaa i dette Tilfælde Lovgivningsmagts, Opgave at tage Stilling for eller imod. Regeringen har efter min Opfattelse gjort, hvad der i dette Tilfælde var det ene rigtige.

Der næst beklagede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sig over et Citat, jeg havde fremført, og som han fandt var overflødig. Nu er Forholdet det, at den eneste Grund til, at dette Citat kan være overflødig, kan være, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke ønskede, at det, der ligger i Citatet, skal huskes. For det tredie talte det ærede Medlem noget om Venstres Stilling til den foreliggende Henstilling. Det er interessant i denne Sammenhæng at se paa det radikale Partis Stilling i dette Spørgsmaal. Jeg har nemlig ved flere Lejligheder hørt det ærede Medlem Hr. Dahlgaard tale netop som Partiets Ordfører i Sager vedrørende 8 Timers Arbejdsdagen, men det er mig endnu umuligt at forstaa, hvorledes egentlig det radikale Partis Stilling er i saa Henseende. Vi husker f. Eks., at det ærede Medlem Hr. Rode ved Finanslovforslagets første Behand-

ling talte om netop det samme Spørgsmaal, om Princippet 8 Timers Arbejdsdag, og ved den Lejlighed advarede Venstre imod at røre ved det Princip; det Princip maatte der ikke pilles ved, for det var et godt og rigtigt Princip. Efter min Opfattelse er Forholdet det, at det som Princip er ganske umuligt at gennemføre og ikke egner sig til at gennemføres. Nu var det interessant at faa Oplysning om, hvad der egentlig er det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Mening om dette Spørgsmaal. Ønsker det ærede Medlem, at den danske Lovgivningsmagt skal gaa med til at lovfæste Arbejdstiden for Fiskeriet, enten det nu skal være en 8 eller 9 Timers Arbejdsdag?

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Hauge ønsker jeg at gøre en Bemærkning med Hensyn til Forholdet mellem et forelagt Lovforslag og Konventionens Tekst. Jeg tror, man maa sige, at det er Konventionens autentiske Tekst, altsaa den franske og engelske, der er afgørende for de Forpligtelser, vi i international Henseende paatager os ved at ratificere den, og at det altsaa er afgørende for, hvad man fra en fremmed Stats Side kan forlange, at vi overholder her i Landet. Det maa jo vel huskes, at Folkeforbundspagten giver ethvert Folkeforbundsmedlem Ret til at klage over, at et andet Folkeforbundsmedlem ikke overholder denne eller hin Konvention, som det har ratificeret, og derfor er det af største Betydning, at Konventionen forelægges os — saaledes som der jo ogsaa er Enighed om fra alle Sider — i den omhyggeligste og bedst muligt afvejede Oversættelse.

Jeg maa erkende, at det ærede Medlem sikkert har Ret i, at han har set fremmede Søfolk blive hjemsendt paa den Maade, som han omtalte. Jeg nævnte kun Sølovens § 98 for at vise, at vore egne Søfolk i den Henseende er bedre stillede, og det er jo i det hele taget et Indtryk, man faar ved at læse Konventionen, at vor Lovgivning ogsaa paa dette Punkt indtager en særdeles smuk Stilling, naar man sammenligner den med den Lovgivningsstandard, man i Udlandet aabenbart gaar ud fra ved Udarbejdelsen af disse Forslag.

Til Slut skal jeg blot sige, at naar det ærede Medlem talte om tomme Demonstrationer og om at feje de Bestemmelser, som fandtes i Versailles-Traktaten, til Side, er der i hvert Fald for mit Partis Vedkommende ikke noget Ønske om at feje Bestemmelserne til Side. Vor Modstand imod 8 Timers Arbejdsdagen er ikke begrundet i